

og naar jeg en Gang gaar af som Minister, vil min Indtægt som Byretspræsident kun blive 136 Kr. 70 Øre større end den Indtægt jeg vilde have, dersom jeg skulde leve af min Ministerpension. Det er kun en ringe Sum. Dertil maa det understreges, at jeg som Dommer vil være afskaaret fra adskillige lønnede Hverv, som jeg maaske ellers kunde faa.

Nej, det er af rent principielle Grunde, jeg gaar i Ilden for en Lovgivning, der ikke lægger Hindringer i Vejen for, at en Dommer kan blive Justitsminister.

Hr. Rytter ytrede megen Vrede mod »Berlingske Tidende«, der havde angrebet hans Dobbeltstilling, mod »Social-Demokraten« og mod andre Blade, der havde kritiseret ham, og Ministeren erklærede, at skulde han hænges, maatte han ønske, at fhv. Justitsminister Steincke blev hængt op ved Siden af.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 78 Stemmer (K. og V. samt Holstein, Orla Jensen og de to Retsstatsmænd) mod 68 (S. og R.).

Forslaget sendtes dermed til Landstinget.

Det kan ikke nægtes, at Hr. Rytter er godt med paa »Benene«.

Vedligeholdelse og Forskønnelse af Kirkegaardene i Thorshavn.

Foraaret 1926 blev der af Bagermester Fr. Restorff, Overvrager Johs. Jacobsen, Købmand P. Alberg, Vandmester Nyholm Debess og Landbrugs-konsulent M. Winther Lützen sendt saalydende Skrivelse:

Vi undertegnede skal tillade os at fremkomme for det ærede Menighedsraad med følgende:

Saa vel offentlig som Mand og Mand imellem er det i den senere Tid fremført, at vore Kirkegaarde henligger mere eller mindre upassede, ofte fugtige, til dels vaade, overgroede med Græs og forskellige Planter, der giver dem et utiltalende Udseende, ofte holdes Vejene ogsaa daarligt, saaledes at det ikke er saa behageligt at færdes paa disse Steder.

At saadan Tale ikke er ubegrundet, er desværre en Kendsgerning, og at dette burde være anderledes, anerkendes nu ogsaa af flere og flere, og af mange føles det som en Skam, at Kirkegaardene skal henligge i en saadan Stand.

Efter vor kristne Tro indgaar Mennesket efter Døden til et bedre og herligere Liv end Jordelivet, og det synes os, at Kirkegaarden, de Dødes Hvilested, burde frembyde et synligt Tegn herpaa, idet den burde præsentere sig som en Have, der prydes af de skønneste Vækster, vor Natur tillader at gro, og hvor Kunst end yderligere forskønnede.

Det synes os, at hvad angaar Kirkegaardenes Vedligehold og Forskønnelse, da er dette en Sag, der maa fremmes dels ved de offentlige Organer, der har med denne Sag at gøre, og dels ved privat Arbejde.

Saaledes som Forholdene er ordnede for Tiden, er det Forstanderskaberne, her i Thorshavn Byraadet, der har med denne Sag at gøre, dog saaledes at Menighedsraadet skal tages med paa Raad.

Hvad der i Almindelighed gøres, er det, at der bliver sat Hegn omkring Kirkegaarden og lagt de mest nødvendige Veje. Paa sine Steder, hvor Vandet generer betydeligt, foretages der nødvendig Vandafledning. Hegn holdes for det meste vedlige, saaledes at Faar og andre større Kreaturer ikke kommer paa Kirkegaarden.

Ud over dette gøres der i Almindelighed ikke noget fra offentlig Side for at forskønne Kirkegaardene, og det maa ogsaa erkendes, at det at forskønne eller udsmykke Kirkegaardene ogsaa ligger udenfor de egentlige Pligter, der paa-hviler Forstanderskaberne og Byraadet i Thorshavn sammen med de stedlige Menighedsraad, og desuden er de Midler, der staar til disse Organers Raadighed til dette Brug, vel ganske smaa eller ingen.

Naar det erkendes, at der bør gøres noget for, at Kirkegaarden skal blive til det, den bør være, de Dødes Hvilested, hvor Mindet om de bortgængne kan bevares i passende og smukke Omgivelser, hvor de levende med Glæde dvæler, mener vi, at der paa dette Omraade er Plads for et Samarbejde mellem de offentlige Organer og det private Initiativ, og Sagen berører samtlige af et Sogns Indvaanere.

Naar vi ser hen til Forholdene ved Thorshavns Kirkegaard, da vil enhver jo let indrømme, at meget kunde være anderledes og bedre end det er.

Hegnet omkring selve Kirkegaarden er maaske for Tiden i saadan Stand, at Faarene ikke kan komme ind, men mange Gange i de forløbne Aar er dette dog sket til stor Skade for de Beplantninger der er foretaget paa flere Familiers Gravsteder. Hunde og Katte kommer endnu jævnlig ind og gør ofte stor Fortræd. Desuden forekommer der os, at Hegnet burde være bedre udstyret, saaledes at det kunde se bedre ud og tillige være sikker for alle Husdyr blandt Pattedyrene.

Vandafledningen i Kirkegaarden er paa mange Steder mangelfuld, særlig i den nyere Del af den.

Der findes kun en Vej vest for Midten af Kirkegaarden omtrent i dens laveste Del. Denne Vej kunde ganske sikkert være holdt i bedre Stand, saaledes at den blev godt farbar i alt Slags Vejr, hvorhos denne Vej burde fortsættes helt op til Kirkegaardens nordlige Grænse.

Hvor ønskeligt det kunde være, at der var nogle Biveje, særlig øst for Vejen, lader dette sig næppe gennemføre nu, da Gravene ligger saa tæt op ad hinanden, og da det meste af Jorden allerede er optaget.

Hvad forøvrigt angaar det almindelige Vedligehold af Kirkegaarden, da bliver Græsset vel slaet en Gang aarlig, men dette synes for Tiden at blive udført saaledes, at der bliver taget større Hensyn til en passende Udnyttelse af Græsset end til Kirkegaardens Pleje og de derværende Beplantningers Nytte.

Af Beplantninger findes der saa vidt vides ingen uden private. Det forekommer os, at der fra offentlig Side burde være plantet paa begge Sider af Hovedvejen og desuden saa vidt muligt langs mod Hegnet paa dettes Inderside.

For Tiden ligger der kastet op ad Hegnet ved alle Sider en ret betydelig Mængde Affald, der kun er egnet til at skæmme

Kvinden.

Miss Grayson, der havde henledt hele Verdens Opmærksomhed paa sin Person i Forbindelse med Atlanterhavsflývningen — der ikke blev til noget.

Kirkegaardens Udseende. Dette Affald kunde blive jævnet ned, hvorefter der her kunde blive Plads til Beplantning, dels af Træer eller Buske dels af Blomster. For Eftertiden burde der da udvælges et eller to passende Steder, hvor Affald kunde henlægges til senere Brug.

For de private Beplantningers Skyld bør Græsset paa Kirkegaarden saavidt muligt holdes lavt gennem hele Sommeren og slaas to eller tre Gange.

Og alle de her nævnte Op-gaver skal blive gennemført, er det tydeligt, at de hertil nødvendige Arbejder ligger over det, der hidtil har været betragtet som nødvendig Vedligeholdelse af Kirkegaarden og tillige vil kræve flere Midler, end der hidtil har staaet til Raadighed til Brug for Arbejder ved Kirkegaarden.

Desuagtet mener vi, at de her berørte Arbejder, der sigter til en Forskønnelse af Kirkegaarden, bør fremmes hurtigst muligt som Fællesarbejde, saaledes at der kan dannes en passende Ramme for det Forskønnelsesarbejde, som allerede paa dette Tidspunkt udføres af mange Familier i Byen paa deres Paarørendes Gravsteder.

Et saadant Fællesarbejde for Kirkegaardens Forskønnelse, vil desuden utvivlsomt bevirke, at flere og flere faar Øjnene op

for, at der maa gøres et Arbejde, for at hvert enkelt Gravsted kan give Udtryk for, at her bevares Mindet om de Afdøde paa en værdig Maade.

Som foran nævnt er det vor Mening, at en Del af disse Arbejder bedst lader sig gennemføre ved et Samarbejde mellem de offentlige Organer, under hvis Tilsyn Kirkegaarden er henlagt, og Private, der har Interesse for Sagen.

Uden nærmere at paavise dette, venter vi, at der vil gives os Medhold heri, og skal da tillade os at henstille, at der søges bragt et Samarbejde i Stand mellem Byraadet, Menighedsraadet og de private Interessenter, og at et saadant Samarbejde indledes ved en mundtlig Forhandling, hvor Byraadet og Menighedsraadet er repræsenteret, og hvor de private Interessenter foreløbig repræsenteres af os undertegnede.

Ligegyldende Skrivelse blevs antagelig sendt til Thorshavns Byraad.

Efter at Menighedsraadet havde behandlet denne Skrivelse, blev Raadets Medlemmer enige om at overdrage til dets Formand Provst J. Dahl at repræsentere Raadet i videre Behandling af denne Sag.

Byraadet henviste Skrivelsen til Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet, og valgte derefter i et Møde den 13. August 1927 Formanden Konsul V. Lüt-

zen til Raadets Repræsentant til at deltage i videre Behandling af denne Sag.

Efter at den ovenfor gengivne Skrivelse er inkommet til Byraadet, har dette ladet Hovedvejen gennem Kirkegaarden udbedre og ladet plante Træer ved Vejens Sider. Endvidere er en Del af Arealet dræneret. Der staar dog ret store Arbejder tilbage at udføre ved Kirkegaarden, inden man kan sige, at den er i god og forsvarlig Stand, saaledes en omfattende Udbedring af Hegnet med Indsættelse af en eller flere nye Laager, Anlæg af Veje, og Opsamlingssteder for Affald, Ud-jævning af det paa visse Steder ophobede Affald m. m. foruden det aarlige Vedligehold og Op-lægning af Gravstederne med Beplantning.

Det kan ventes, at Byraadet fremdeles vil yde noget til de gamle Kirkegaardes Vedligehold og muligvis ogsaa til deres Udbedring, men det er utvivlsomt, at noget helt gennemført Arbejde for de gamle Kirkegaardens Forskønnelse opnaas ikke, uden de interesserede Private træder til.

Paa et Møde, der blev afholdt i Oktober Maaned, og hvor Repræsentanter for Underskriverne af foran citerede Skrivelse var til Stede sammen med Byraadsformanden som Byraadets Repræsentant, blev det vedtaget, at man skulde henvende sig til alle Interesserede for at søge dannet en Forening til de gamle Kirkegaardens Forskønnelse.

I Løbet af denne og næste Maaned vil der da i Henhold til det foran anførte blive baa-ret Lister rundt til Indtegning af Medlemmer, og paa disse kan hver enkelt saa tegne sig enten for et mindre aarligt Beløb eller for en Sum en Gang for alle.

Efter at Indtegning af Medlemmer er sluttet vil der blive afholdt et Møde, hvor Sagen vil blive nærmere drøftet og organiseret.

Regeringen contra færøsk Foretagssomhed.

Venstre-Regeringens kolde Afvisning af de Forsøg der gøres fra færøsk Side, for at ophjælpe færøsk Erhvervsliv. Et Slag i Ansiget paa hele det færøske Folk. Regeringens Jule-Gave til »D. F. S.«

Skipaflegård Føroyars Bestyrrelse modtog i Lørdags følgende Telegram fra Direktør Chr. Holm-Jacobsen:

København, 17. Decbr. 1927.

Regeringen nægter at støtte vort Andragende og har overgivet vore Idéer til Det forenede Dampskibsselskab, der vil sætte en Trawler i Rute paa Hull.

Holm-Jacobsen.

Færinger vil med Beklagelse gennemlæse dette Telegram, der saa grundigt og kraftigt forsvarrer de Foretagender, der er dikterede af privatkapitalistiske Hensyn, samtidig som reelle Foretagender dikterede af Samfundssindshensyn, afvises. Vi vil i et senere Nr. underkaste dette Spørgsmaal en nærmere Behandling, om Regeringens Afvisning af denne betydningsfulde Sag: Ruteskib for Færøerne—Hull og dermed forbunden Import og Export.